

בתוכה, בריתי היתה אותו המהים והשלום. וו��ה לראות בנים לבניו, וו身ה בעולם הזה וו身ה לעולם הבא. כל בעליך הדינים לא יכולים לדין אותו בעולם הזה ובעולם הבא. נכנס בשנים עשר שעירים, ואני מי שימחה בידיו. ועל זה כתוב, מהלים קיט גיבור הארץ היה זרעו דור ישרים יברך. הון ועשרה בכיתו וצדקו עמלה עד. זרחה בחשך אור לשירים וגנו.

בעיר - חדר העליון, עומדים שלשה (עד) גוננים, והם לוותים בתוך שלחבת אחת, ואחתה השלחבת יוצאת מכאן הקירות, שהוא ימין. ואותם גוננים נפרדים לשולשה צדדים. אחד עולה למעלה, ואחד יורדת מטה, ואחד שפראה ונגנו בשעה שהשמש מאירה.

גון אחד, אותו שעולה למעלה, יוצא, ואותו גון הווא גון לבן יותר מלבן אחר. ונכנס באותה שלחבת ונצבע מעט, ולא נצבע, ועומד אותו גון למעלה על ראש אותו הגרן. ובשעה שישראל נכנסים לבית הפנסת ומתחללים תפולותיהם, בשמגעים לגאל ישראל וסומכים גאלה לתפלה, או אותו גון לבן עולה על ראש

הגרן ונעשה לו בתר (של קיט). וברוזן יצא ואומר: אשריכם העם הקדוש שעוניים טוב לפני הקדוש ברוך הוא. וסוד זה - ישעה לה ותוטב בעיניך עשתי, שסומך גאלה לתפלה. משום שבעה הוא שmagim לתחלות לאל עליון, שעולה הגון הזה על ראש אותו הגרן, מתחזר הצדיק להתחרב במקום שאריך באהבה וחביבות, בחרונה וברצון. וכל האבירים בלם מתחברים בתשוקה אמרת אלה באלה,

וזכى לעלמא דאתה. כל מאי דיבין, לא יכלין למידן ליה, בהאי עלמא ובעלמא דאתה. ועל בתריסר פריעו, ולית מאן דימחי בידיה. רעל דא כתיב, (מהלים קיט) גבור הארץ יהיה זרעו דרישרים יברך. הון ועשר בבייתו וצדקו עומדת לעד. זרחה בחשך אור לשירים וגנו. באדרא עלאה, קיימין תלת (אברה) גונין. ואינון להטין גו שלהובא חדא, וההוא שלהובא נפקא מפטרא דרוּם דאייה ימינה. ואינון גונין מתפרקן לثلاث טריין. חד סליק לעילא. וחד נחית למתא. וחד דאתהי, וגינוי בשעתא דشمישא נהיר.

גונא חדא ההוא דסליק לעילא, נפקא, וההוא גונא איהו גון חור, יתיר מתחورو אחרא. וועל בהוא שלהובא ואצבע זעיר, ולא אצבע, ורקימא ההוא גון לעילא על רישא דההוא אדרא. ובשעתא דישראל עצמן לכאילן למלין לבי בנשתא ומצלין צלותהון, כב מטהן לגאל ישראל, וסמכין גאלה לתפלה, כדין האי גון חור, אספלק על רישא דadrā, ואתעבד לייה כתרא (רכימא).

וברוזא נפיק ואמר, זפאין אתון עמא קדישא, דעדי טוב קמיה דקורשא בריך הוא, וריזא דא, (ישעה לה) וחתוב בעיניך עשיתי, דסמייך גאלה לתפלה. בגין דהא בההיא שעתא דמטו לתחלות לאל עליון, דסליק האי גון על רישא דההוא אדרא, אטער האי צדייק, לאתחברא באמר דאטראיך, בריחימו בחביבו בחרודה ברעותה. וכל שייפין בלהו, מתחברן בתיאובתא חדא אלין באליין, עלאין בתפאות, וביצנין בלהו נהרין ומתלהטין, וכלהון קיימא בחפורא חדא בהאי צדייק דאקרי טוב, כמה דעת אמר (ישעה) אמר צדייק